

**การพัฒนามาตรฐานอาจารย์: การเปลี่ยนแปลงเป็น
อาจารย์มืออาชีพโดยการผสมผสานการคิดเชิงออกแบบ
และการเรียนรู้แบบสหวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะ 4Cs
ของนักศึกษาพยาบาล สำหรับนวัตกรรมด้านสุขภาพ
Development of the Instructor Standard: Transitioning to
Professional Instructor through Blending Design Thinking
and Interprofessional Education to Enhance
Nursing Students' 4Cs Skills for Health Innovation**

รุ่งนภา เขียวชะอำ, Ph.D. (Nursing)¹

Rungnapha Khiewchaum, Ph.D. (Nursing)¹

Received: April 8, 2024 Revised: April 22, 2024 Accepted: April 23, 2024

หลักการและแนวคิดการเป็นอาจารย์มืออาชีพ

ในยุคประเทศไทย 4.0 มีการปฏิรูปการศึกษาให้มีความสอดคล้องกับนโยบายของรัฐและเน้นการพัฒนาความสามารถของอาจารย์ให้เป็นผู้สอนมืออาชีพ เรื่องนี้มีความสำคัญมากในการเสริมสร้างคุณภาพการสอนและการเรียนรู้ในสถาบันการศึกษาระดับสูง ซึ่งนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ดีต่อผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม 4 ด้าน หรือทักษะ 4Cs ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญของผู้เรียนในยุคปัจจุบัน ประกอบด้วย 1) ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม (creativity and innovation) 2) การคิดอย่างวิเคราะห์และการแก้ปัญหา (critical thinking and problem solving) 3) การ

สื่อสาร (communication) และ 4) การร่วมมือกัน (collaboration) การส่งเสริมให้เกิดทักษะ 4Cs นี้ อาจเริ่มต้นจากการเตรียมความพร้อมให้แก่อาจารย์ในการสอนอย่างมืออาชีพ กรอบการพัฒนาอาจารย์มืออาชีพ (professional standard framework [PSF]) ได้นำมาจากแนวการปฏิบัติระดับนานาชาติ ซึ่งในช่วง 3–4 ปีที่ผ่านมา สถาบันการศึกษาของไทยได้เริ่มใช้กรอบการพัฒนาอาจารย์มืออาชีพ เพื่อประเมินและเสริมสร้างคุณภาพการสอนมากขึ้น กรอบการพัฒนาอาจารย์มืออาชีพมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาอาจารย์ให้มีความรู้ความสามารถและทักษะที่จำเป็นในการสอนอย่างมืออาชีพ เช่น ความรู้เชิงวิชาการ วิธีการสอน

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี คณะพยาบาลศาสตร์ สถาบันพระบรมราชชนก

¹ Assistant Professor, Phrapokkiao Nursing College, Chanthaburi, Faculty of Nursing, Praboromarajchanok Institute, E-mail: rungnapha@pnc.ac.th

ความรับผิดชอบต่ออาชีพ เมื่อนำกรอบการพัฒนา
อาจารย์มืออาชีพมาใช้ สถาบันการศึกษาสามารถจัด
การเรียนการสอนที่มีคุณภาพและเป็นประโยชน์สูงสุด
ให้แก่ผู้เรียนได้อย่างเต็มที่ เพื่อให้พร้อมที่จะเผชิญกับ
ความซับซ้อนแห่งโลกในศตวรรษที่ 21

กรอบมาตรฐานวิชาชีพกับการจัดระดับความเป็น อาจารย์มืออาชีพ

กรอบการพัฒนาอาจารย์มืออาชีพ เป็นแนวทาง
สำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนอาจารย์ให้มีสมรรถนะ
และประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน สอดคล้อง
กับการส่งเสริมผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักศึกษาตาม
มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ความรู้ (knowledge)
อาจารย์จำเป็นต้องมีความรู้ในสาขาวิชาเฉพาะที่ตนเอง
รับผิดชอบ รวมถึงความรู้ด้านการสอนและการจัด
การเรียนรู้ 2) สมรรถนะ (competencies) อาจารย์ต้อง
สามารถออกแบบและวางแผนการจัดการเรียนรู้ได้อย่าง
มีประสิทธิภาพ สามารถดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ได้
อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้
และสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน รวมถึงสามารถวัด
และประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน พร้อมให้ข้อมูล
ป้อนกลับที่เป็นประโยชน์ และ 3) ค่านิยม (values)
อาจารย์ต้องให้คุณค่ากับการพัฒนาวิชาชีพและการพัฒนา
ตนเองอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังต้องสร้างไว้ซึ่งจรรยาบรรณ
แห่งวิชาชีพอาจารย์อีกด้วย องค์ประกอบมาตรฐาน
วิชาชีพสำหรับอาจารย์มืออาชีพทั้ง 3 องค์ประกอบนี้
ได้ถูกจัดระดับตามระดับของคุณภาพ โดยแบ่งออกเป็น
4 ระดับ ได้แก่ ระดับที่ 1 ครูที่มีคุณภาพ (beginner/
fellow teacher) เป็นอาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถ
ขั้นพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ
ตลอดจนมีค่านิยมในการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง
ระดับที่ 2 ครูที่เกื้อกูลให้เพื่อนร่วมวิชาชีพเป็นครูที่มี
คุณภาพ (competent/ professional teacher) เป็น
อาจารย์ที่มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริม สนับสนุน และ

พัฒนาเพื่อนร่วมงานให้ปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพ
โดยการเป็นพี่เลี้ยง ให้คำปรึกษา และจัดกิจกรรม
การเรียนรู้สำหรับเพื่อนร่วมงาน ระดับที่ 3 ครูที่สร้าง
ครูที่มีคุณภาพในองค์กร (proficient/ scholarly
teacher) เป็นผู้นำในการสร้างนวัตกรรมด้านการจัด
การเรียนการสอนและการพัฒนาวิชาชีพอาจารย์ใน
องค์กร โดยริเริ่มและผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลง
เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา และมักมีบทบาทสำคัญ
ในการกำหนดทิศทางและนโยบายด้านการเรียนการสอน
และการพัฒนาวิชาชีพของสถาบัน และระดับที่ 4 ครู
ที่เป็นผู้นำในการพัฒนาวิชาชีพครูในระดับชาติหรือ
นานาชาติ (mastery teacher) เป็นอาจารย์ผู้มีความ
สามารถในการจัดการเรียนการสอนที่เป็นที่ยอมรับทั้งภายใน
และภายนอกองค์กร เป็นผู้นำในศาสตร์ของตนเอง
และการจัดการเรียนรู้ข้ามศาสตร์ รวมถึงมีส่วนร่วมใน
การกำหนดนโยบายและกลยุทธ์ในการพัฒนาองค์ความรู้
และการจัดการเรียนรู้ระดับชาติและนานาชาติ ดังนั้น
กรอบการพัฒนาอาจารย์มืออาชีพจึงเป็นแนวทางที่
จำแนกระดับความสามารถของอาจารย์อย่างเป็นระบบ
ตั้งแต่ระดับเริ่มต้นจนถึงระดับที่เป็นผู้นำในวงการ
วิชาการ ทั้งด้านการสอน การวิจัย และการพัฒนา
วิชาชีพครู เพื่อให้อาจารย์สามารถพัฒนาตนเองได้
อย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม

บทบาทของอาจารย์มืออาชีพในศตวรรษที่ 21

การเป็นอาจารย์มืออาชีพในศตวรรษที่ 21
เป็นความรับผิดชอบที่มีความหนักและสำคัญอย่างยิ่ง
เนื่องจากสภาพการเปลี่ยนแปลงที่ก้าวกระโดดอย่าง
รวดเร็วในด้านเทคโนโลยี วงการธุรกิจ และสังคม
ทั้งโลก อาจารย์ต้องเตรียมความพร้อมในการปรับตัวต่อ
การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เพื่อให้สามารถตอบสนอง
ความต้องการของผู้เรียนและสังคมได้อย่างเหมาะสม
บทบาทของอาจารย์มืออาชีพในศตวรรษที่ 21 สรุปได้
ดังนี้

1. ผู้กระทำการเรียนรู้: บทบาทหลักของอาจารย์

คือ การเป็นผู้สร้างสภาพแวดล้อมที่กระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน ตั้งแต่การออกแบบกิจกรรมที่น่าสนใจหรือสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

2. ผู้ให้คำปรึกษาและแนะนำ: อาจารย์มีบทบาทในการช่วยผู้เรียนในด้านการวางแผนอนาคตและการพัฒนาทักษะชีวิต นอกจากนี้ยังทำหน้าที่ในการให้คำแนะนำและสนับสนุนการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองของผู้เรียน

3. ผู้เป็นแรงบันดาลใจ: อาจารย์มีบทบาทในการเป็นแรงบันดาลใจและกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความต้องการในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างไม่หยุดนิ่ง

4. ผู้นำทางวิชาการ: อาจารย์มีบทบาทในการสร้างและแบ่งปันองค์ความรู้ใหม่ๆ ผ่านงานวิจัยและการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ และกระตุ้นให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้องค์ความรู้นั้นในชีวิตประจำวัน

5. ผู้เป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต: อาจารย์เป็นแบบอย่างที่ดีในด้านคุณธรรมและความเป็นผู้ดำเนินชีวิตที่ดีต่อผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตอย่างเหมาะสม

6. ผู้เชื่อมโยงการเรียนรู้กับชีวิตจริง: อาจารย์มีบทบาทในการเชื่อมโยงการเรียนรู้ของผู้เรียนให้สัมพันธ์กับชีวิตจริงและบริบททางสังคม เพื่อให้การเรียนรู้มีประโยชน์และสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน

7. ผู้สร้างเครือข่ายการเรียนรู้: อาจารย์มีบทบาทในการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ที่กว้างขวางและหลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

8. ผู้สร้างแรงบันดาลใจให้เกิดการเปลี่ยนแปลง: อาจารย์เป็นผู้สร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนรู้ และกระตุ้นให้พัฒนาองค์ความรู้และทักษะต่างๆ อย่างต่อเนื่อง

9. ผู้ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย: อาจารย์มีบทบาทในการเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้าร่วมในกระบวนการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับสังคม

อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

จะเห็นได้ว่า บทบาทของอาจารย์มีอาชีพในศตวรรษที่ 21 ไม่เพียงแต่เกี่ยวข้องกับการสอนและถ่ายทอดความรู้เท่านั้น แต่ยังเน้นที่การสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เต็มไปด้วยแรงบันดาลใจ การกระตุ้นให้เกิดความต้องการในการเรียนรู้ และการส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะและความสามารถต่างๆ อย่างเป็นระบบและครอบคลุม

การพัฒนาวิชาชีพอาจารย์อย่างต่อเนื่อง

การพัฒนาวิชาชีพอาจารย์เป็นเรื่องสำคัญที่ช่วยให้อาจารย์สามารถรักษามาตรฐานการทำงานและตอบสนองบทบาทที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างต่อเนื่องได้ กระบวนการพัฒนาวิชาชีพควรเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตการทำงาน ซึ่งขอกกล่าวถึงแนวทางการพัฒนาวิชาชีพอาจารย์ ดังนี้

1. การพัฒนาความรู้ มีดังนี้

1.1 การค้นคว้าความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งความรู้ต่างๆ เช่น ตำรา สื่อออนไลน์

1.2 การเข้าร่วมการอบรม สัมมนา และประชุมวิชาการทั้งในและต่างประเทศ

1.3 การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น เพื่อเสริมความรู้และทักษะ

1.4 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนร่วมงาน เพื่อเสริมสร้างความรู้และประสบการณ์

2. การพัฒนาทักษะในการสอนและการจัดการเรียนรู้ มีดังนี้

2.1 การสร้างผลงานทางวิชาการด้านการสอน เช่น บทความ หนังสือ ตำรา สื่อการสอน

2.2 การนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการสอนและการจัดการเรียนรู้

2.3 การทดลองใช้รูปแบบการสอนและการประเมินผล เพื่อปรับปรุงความเป็นไปได้ของการเรียนรู้

2.4 การศึกษาดูงานจากสถาบันการศึกษาอื่นๆ ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อเรียนรู้จากประสบการณ์

ของผู้อื่นและนำไปใช้ในการพัฒนาตนเอง

3. การพัฒนางานวิจัย มีดังนี้

3.1 การผลิตงานวิจัยเพื่อสร้างความรู้ใหม่ที่มีคุณค่าและมีประโยชน์ต่อสาขาวิชาและชุมชนวิชาการ

3.2 การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการสอนและการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่มีความหลากหลายและมีคุณค่า

3.3 การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการเชิงวิจัย เพื่อนำเสนอผลงานวิจัยและแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับนักวิจัยอื่นๆ ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ

4. การมีส่วนร่วมในชุมชนวิชาชีพ มีดังนี้

4.1 การเข้าร่วมและเป็นสมาชิกขององค์กรวิชาชีพ สมาคมวิชาการ หรือองค์กรทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง

4.2 การให้บริการวิชาการแก่ชุมชนและสังคม เช่น การอบรม การเผยแพร่ความรู้ หรือการให้คำปรึกษาทางวิชาการ

4.3 การแบ่งปันความรู้ ประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญในสาขาวิชากับเพื่อนร่วมวิชาชีพ

5. การเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม มีดังนี้

5.1 การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมที่แสดงถึงศักยภาพและสร้างมาตรฐานที่ดีในวงการวิชาการ

5.2 การแสดงความรับผิดชอบและความซื่อสัตย์ในการปฏิบัติงานทางวิชาการและวิชาชีพ

5.3 การเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตอย่างเหมาะสมและมีคุณธรรมที่ดีต่อผู้เรียนและสังคมโดยรวม

จะเห็นได้ว่า การพัฒนาวิชาชีพเป็นภาระที่สำคัญและเป็นความรับผิดชอบของอาจารย์ทุกคน ตั้งแต่ระดับเริ่มต้นจนถึงระดับเชี่ยวชาญ เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนและสังคม สถาบันการศึกษาจำเป็นต้องมีระบบสนับสนุนและสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการพัฒนาวิชาชีพของอาจารย์ เช่น การจัดสรรงบประมาณและทุนการศึกษา การจัดกิจกรรม การสนับสนุนการพัฒนาตนเอง เพื่อให้

สามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์ด้านการศึกษาได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาอื่นๆ และหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยในการสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพของอาจารย์ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพสูงสุด โดยมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้ระหว่างองค์กรกับสถาบันการศึกษาที่ต่างกัน เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งในการปฏิบัติงานของอาจารย์และสร้างผลการเรียนรู้ที่มีคุณค่าแก่ผู้เรียนในอนาคต

ตัวอย่างการเปลี่ยนแปลงเป็นอาจารย์มืออาชีพในการสอนโดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบและการเรียนรู้แบบสหวิชาชีพเพื่อส่งเสริมทักษะ 4Cs ของนักศึกษาพยาบาลในวิชาวิจัยและนวัตกรรม

สำหรับการสอนภาคทฤษฎีวิชาวิจัยและนวัตกรรมทางการพยาบาลที่ผู้เขียนเป็นผู้รับผิดชอบหลักนั้น ประกอบด้วยผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร (program learning outcomes [PLOs]) ได้แก่ PLO1 ครอบคลุมความรู้ทางการพยาบาล การผดุงครรภ์ และบูรณาการศาสตร์ที่เกี่ยวข้องในการให้บริการสุขภาพทุกช่วงวัยในภาวะปกติและเจ็บป่วย PLO3 แสดงออกถึงพฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ เจตคติที่ดีต่อวิชาชีพและการปกป้องสิทธิผู้รับบริการ PLO4 แสดงออกถึงทักษะการคิดขั้นสูงในการตัดสินใจแก้ปัญหา การคิดอย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์ PLO5 ครอบคลุมความรู้ ระเบียบวิธีวิจัยในการปฏิบัติการพยาบาล การผดุงครรภ์ และในการพัฒนานวัตกรรมการดูแลสุขภาพ PLO7 ใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสมและเป็นสากล PLO8 ใช้สื่อสารสนเทศและเทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสมในการเรียนรู้และปฏิบัติการพยาบาล และการผดุงครรภ์ และ PLO10 ครอบคลุมการเป็นผู้นประกอบการด้านสุขภาพในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม

ผู้เขียนและอาจารย์ผู้สอนได้ออกแบบการเรียนรู้

การสอนเพื่อให้บรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร (PLOs) และผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับรายวิชา (course learning outcomes [CLOs]) โดยในช่วงปีการศึกษา 2563–2565 การเรียนการสอนยังคงใช้รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้การวิจัยและปัญหาเป็นฐาน (research based and problem based learning) จากการสอบถามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต (user needs) เช่น โรงพยาบาล หรือชุมชน พบว่าต้องการนวัตกรรมที่สามารถนำไปแก้ปัญหาสุขภาพที่ซับซ้อนที่ไม่สามารถใช้ศาสตร์ทางการแพทย์เพียงอย่างเดียวได้ ซึ่งสิ่งประดิษฐ์หรือนวัตกรรมที่แก้ปัญหาสุขภาพที่ซับซ้อนนั้นจำเป็นต้องอาศัยการเรียนรู้แบบสหวิชาชีพ (interprofessional education [IPE]) โดยความร่วมมือจากวิชาชีพต่างๆ เช่น วิศวกรรมศาสตร์ เกษศาสตร์ แพทย์แผนไทย ดังนั้น ผู้เขียนในฐานะผู้รับผิดชอบวิชาจึงเริ่มการพัฒนานวัตกรรมโดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบ (design thinking) ร่วมกับการเรียนรู้แบบสหวิชาชีพ กับอาจารย์ประจำกลุ่มพัฒนานวัตกรรมทั้ง 15 กลุ่ม เพื่อให้มีการใช้รูปแบบการเรียนรู้หรือเทคนิคการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษาได้บรรลุผลลัพธ์ทักษะ 4Cs โดยผู้เขียนเป็นผู้นำร่องการใช้แนวคิดนี้ร่วมกับนักศึกษาที่เรียนวิชาวิจัยและนวัตกรรมทางการแพทย์ จำนวน 9 คน และนักศึกษาวิตถาลัยเทคนิคจันทบุรี ในการพัฒนานวัตกรรม “วอคเกอร์เตือนภัยเหตุฉุกเฉินสำหรับผู้สูงอายุที่พร้อมการเคลื่อนไหวและอาศัยอยู่ที่บ้านคนเดียว” และนำนวัตกรรมไปทดสอบกับผู้สูงอายุในชุมชน จังหวัดจันทบุรี จำนวน 30 คน พบว่า คะแนนความมั่นใจในการอยู่บ้านคนเดียวของผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และคะแนนความพึงพอใจของญาติผู้ดูแลก็เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน นอกจากนี้ยังได้ส่งนวัตกรรมเข้าประกวดในเวทีระดับนานาชาติ คือ Share and Show 2023 และคว้ารางวัลรองชนะเลิศอันดับ 4 จะเห็นได้ว่า การเรียนรู้แบบสหวิชาชีพช่วยให้นักศึกษาพยาบาลเพิ่มการเรียนรู้และเพื่อยืนยันว่านักศึกษารับรู้ผลลัพธ์ทักษะ 4Cs

ผู้เขียนจึงให้นักศึกษาประเมินตนเองเกี่ยวกับการพัฒนานวัตกรรมโดยกระบวนการคิดเชิงออกแบบและการเรียนรู้แบบสหวิชาชีพ พบว่า นักศึกษามีทักษะ 4Cs สำหรับการพัฒนานวัตกรรมโดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบและการเรียนรู้แบบสหวิชาชีพในระดับมากถึงระดับมากที่สุด โดยรายการประเมินที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($M = 4.67, SD = .47$) มี 3 รายการ ได้แก่ “สามารถติดต่อสื่อสารและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับทีมและสหวิชาชีพอื่นเมื่ออยู่ในขั้นตอนของการพัฒนานวัตกรรม” “เมื่องานที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับการพัฒนานวัตกรรมมีข้อแก้ไข ได้มีการปรับปรุงโดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบเพื่อให้วัตตกรรมนั้นดีขึ้น” และ “นักศึกษามีการช่วยเหลือและมีความรับผิดชอบร่วมกันในระหว่างการพัฒนาวัตตกรรม”

การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาวิจัยและนวัตกรรมทางการแพทย์มีความสำคัญอย่างมากในการเตรียมความพร้อมให้แก่นักศึกษาในฐานะผู้นำด้านนวัตกรรมในอนาคตของวงการสุขภาพ การใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบและการเรียนรู้แบบสหวิชาชีพเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างผู้เรียนให้มีทักษะ 4Cs ที่เป็นประโยชน์สำหรับการประกอบวิชาชีพในอนาคต และการเรียนรู้แบบสหวิชาชีพช่วยให้นักศึกษาได้เรียนรู้วิธีการทำงานร่วมกับวิชาชีพอื่น ๆ นำไปสู่ความเข้าใจและการแก้ปัญหาที่ซับซ้อนในสาขาที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ การพัฒนาอาจารย์ผู้สอนหลักและอาจารย์ผู้สอนประจำกลุ่มให้เป็นประสพการณ์ที่เต็มไปด้วยความหมายและมีคุณค่า เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสถานการณ์การทำงานของอุตสาหกรรม 4.0 และทักษะที่ต้องการในอนาคต เพื่อให้สามารถออกแบบและนำเสนอหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และสามารถสร้างนักศึกษาให้มีความพร้อมที่จะทำงานในสายอาชีพที่กำลังเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว